

працювати до виходу на пенсію, може взагалі не працювати та мати різний робочий стаж. В даному випадку також не передбачено, що особа може отримувати досить різний розмір заробітної плати, і все це також залежить від працевлаштування особою та досягнення нею певних цілей.

Однією з позитивних сторін даної системи є те, що забезпечення життєвого рівня після виходу на пенсію залежить лише від особи, тому це стимулюватиме до необхідності працювати тих осіб, які є учасниками накопичувальної системи. Все це буде забезпечувати збільшення обсягу виробництва продукції, надавання послуг та виконувати значну кількість робіт, що буде сприяти підвищенню ВВП країни і забезпечення економічного зростання держави. Тому важливим є впровадження даної системи в Україні.

Список використаних джерел:

1. Білаш М. Накопичувальна система в контексті реформи / М. Білаш // Пенсійний кур'єр – 2011 - № 15 – стор. 3
2. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування: Закон України від 9 липня 2003 року // Відомості Верховної Ради. – К., 2003. - № 1058-IV
3. Про накопичувальну систему пенсійного страхування. Федерація профспілок України. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.fpsu.org.ua>

Особливості інвестиційної діяльності банків в умовах сучасної ринкової економіки

Порохнавець М.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Стегней М.І.

Мукачівський державний університет

В сучасних умовах рівень розвитку інвестиційної діяльності банківської системи України значною мірою визначає реальні можливості української економіки у вирішенні питань стійкого і довгострокового розвитку країни, підвищення її конкурентоспроможності, участі у інтеграційних процесах, тому важливою проблемою є оцінювання ефективності інвестиційної діяльності банківської системи з метою розробки в подальшому основних стратегічних напрямів її розвитку.

Умовою успішного розвитку банків України є активна інвестиційна діяльність. Як правило, механізм реалізації інвестиційної діяльності тісно пов'язаний з інвестиційним процесом в сучасних умовах розвитку економіки. Беручи участь саме в інвестиційному процесі, банки обслуговують рух коштів, які належать інвесторам-клієнтам та призначені для інвестування.

Основна ціль інвестиційної діяльності банків – це досягнення ефективного результату, тобто прибутковості банку. Необхідність інвестиційної діяльності комерційних банків обумовлена взаємозалежністю розвитку банківської системи та економіки в цілому. Ці поняття є взаємопов'язані, з одного боку – стабільність економіки країни залежить від ефективного функціонування та ступеня надійності банківської системи. З іншого боку – основна з головних умов функціонування банківської установи є стабільне економічне середовище.

В економічній літературі інвестиційна діяльність банків розглядається на макроекономічному рівні, тобто з позицій здійснення інвестиційних операцій

окремого банку. В сучасній літературі термін [3,ст. 12] «інвестиційна діяльність банку» розглядається як кошти, що вкладені в цінні папери на відносно визначений термін.

Інвестиційна діяльність банків має за мету: [1] збереженість капіталу банку; приріст дохідності банку; забезпечення ліквідності балансу банку; підтримку вторинних резервів банку.

Отже, можна погодитись з думкою [2, ст.33] що інвестиційна діяльність має два основні завдання, одне з них – зростання доходів, а інше – збільшення приросту суспільного капіталу. Якщо розглядати інвестиційну діяльність банку для розвитку економіки, то вона включає не лише ті вкладання, що сприяють зростанню доходів не тільки на рівні конкретного банку, але і суспільства в цілому.

Згідно з чинним законодавством України, Інвестиційна діяльність включає в себе (рис. 1):

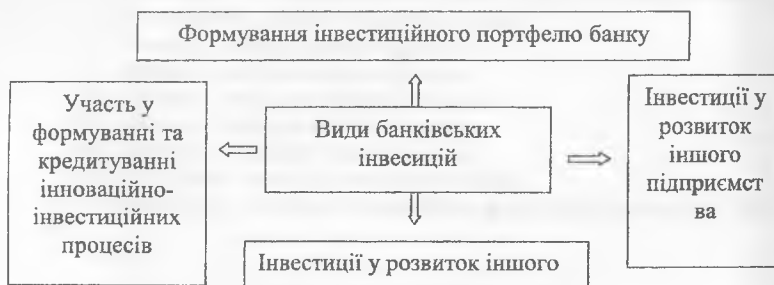

Рис. 1. Види інвестиційної діяльності банків [2, ст.34]

На даний час інвестування банків в економіку України відбувається в двох формах: інвестування в цінні папери, пряме фінансування інвестиційних проектів.

До інвестицій також відносяться банківські інвестиційні кредити, тому що інвестиційно-кредитний портфель банку формують саме кредити та цінні папери.

Аналіз сучасного стану банківської інвестиційної діяльності доводить, що на відміну від корпоративного інвестування, специфіка банківської інвестиційної діяльності зумовлюється значною мірою характером і обсягом сформованої ресурсної бази. Сьогодні ж банкам ще не вдалося залучити значні обсяги дострокових ресурсів, що, своєю чергою, гальмує інвестиційну активність банків. Нині більшість банків не має у своєму розпорядженні достатньої власної бази для великих і надійних інвестиційних вкладень.

Одним із пріоритетних завдань розвитку банківської системи перехідних економік є поглиблення її інтеграції у світовий фінансовий простір.

Отже, в умовах сучасної ринкової економіки в Україні від ефективної діяльності комерційних банків, саме в інвестиційному напрямі буде формуватись подальший розвиток інвестиційного вектора економіки, зокрема банківської системи. Але це не змінює основну ціль банків України, а саме – максимізації дохідної частини від фінансових вкладень, при мінімальних ризиках.

Проблема недостатнього інвестування в українську економіку вимагає негайного вирішення, бо може стати найвагомішою перешкодою на шляху довгострокового зростання вітчизняної економіки. Можливо, у такій ситуації варто запозичити

Список використаних джерел:

1. Борщ Л.М. Банківська система України в інвестиційній діяльності / Борщ Л.М. // *Фінанси України*. – 2003. – №5. – С. 5-15.
2. Глущенко С.В. Аналіз інвестиційної діяльності банків України та шляхи підвищення її ефективності. /Глущенко С.В. // О.В. Мелентьєва [Електроннийресурс]/<http://trade.donduet.edu.ua/download/2013/35/Papaika.pdf>
3. Захарченко С.В. Кредитування інвестиційної діяльності /Захарченко С.В. // *Фінанси України*. – 2004. - № 4. – С. 12-20.

Сучасні міжнародні форми фінансової співпраці транспортної галузі України

Прокопенко І.

Науковий керівник – к.е.н., доцент Колотуха С.М.
Уманський національний університет садівництва

Транспортний комплекс є важливою складовою у структурі економіки країни, фактором реалізації її геостратегічного потенціалу та зростання її ролі в міжнародному поділі праці. За роки ринкових перетворень транспорт став самостійним чинником економічного піднесення України. Основною метою розвитку транспорту на найближче десятиліття є забезпечення засобами транспортно-дорожнього комплексу стабільного економічного зростання країни та її регіонів, поліпшення якості життя українського народу. Транспорт має забезпечувати потреби населення й галузей економіки в безпечному та якісному перевезенні пасажирів і вантажів на рівні міжнародних стандартів, задоволення соціально-економічних, зовнішньоторговельних, оборонних, природоохоронних і мобілізаційних потреб суспільства[2].

Зважаючи на існуючі умови надання кредитів вітчизняними й зарубіжними банками, залучення кредитних коштів міжнародних фінансових організацій (МФО) для України є вигідним для фінансування під державні гарантії державних підприємств транспортної галузі.

З метою реалізації в нашій країні проектів економічного й соціального розвитку економіки Україна співпрацює зі Світовим банком (Міжнародний банк реконструкції та розвитку — МБРР), Європейським банком реконструкції та розвитку, Чорноморським банком торгівлі та розвитку, а також відповідно до підписаних двосторонніх рамкових угод — з Північним інвестиційним банком та Європейським інвестиційним банком. Зі вступом до зазначених організацій держава отримала доступ до порівняно дешевих кредитних ресурсів, які надаються на пільгових умовах.

Враховуючи Стратегію співробітництва України з міжнародними фінансовими організаціями і Стратегію Європейського банку реконструкції та розвитку, співпраця України з ЄБРР здійснюється за такими пріоритетними напрямками, як розвиток приватного та банківського секторів, енергетика та енергозбереження, муніципальна й транспортна інфраструктура, розвиток малого та середнього бізнесу, агробізнес, машинобудування тощо.

Це, у свою чергу, передбачає збільшення рівня підтримки Банком проектів у галузі інфраструктури державного сектору в Україні та допомоги у реформуванні її